

Director

PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația

Bd. Republicii nr. 34

București, Sector 2,

Tel. 15 03 39

8 pagini — 2 lei

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRANESC
creștin și democrat

Redactor șef
ILIE PĂUNESCU

ANUL XXII

(Seria a IV-a nr. 59)

SIMBĂTĂ

14 aprilie 1990

HRISTOS A ÎNVIAT!

Cea mai mare sărbătoare a lumii este și cea mai mare sărbătoare a poporului român ce mărturisește credința creștină a popoarelor de-a lungul a două milenii.

Toată natura s-a imbrăcat cu slavă. Din Maramureș pînă la mare au ieșit plăgurile să aștearne lumina peste colinile să bărăganele, peste muntii și pridvoarele săraciei și îndelung răbdării poporului român.

Avea-vom curajul, cîstea, avea-vom bucuria și demnitatea acum, după aproape o jumătate de veac de rătăciri, ateism, minciună și înțineric spiritual, noi intelectuali mai intîi, poeți și ginditori, oameni de știință ai acestei țări; să ne recunoaștem greșeala cea mai mare, anume că l-am ascuns, marginalizat, ignorat, dacă nu ignora pe Iisus Hristos din cultura, gîndirea, din viața socială a poporului român, că a trebuit să curgă voluri singele inocenților, pînă ce a fost abolită dictatura atât de import, dar devenită autohtonă, ce a primit nouă ca și tuturor țărilor unde a pătruns răul pînă în străfundurile ființei.

Pot-am părăsi, celei mai teribile perioade din istoria bimilenară a neamului nostru, fuga de Invieră. Îndepărtaște, înstrăinarea de Dumnezeul cel viu pe care nici sub turci n-am pătimit-o. Ne-am lăsat de Hristos și imperativul Invierii Lui care este iubirea.

Avea-vom curajul puteră, cîstea de a ne întoarce cu totă cîința din inima fiului risipitor la casa părintească.

Dacă fiii casei erau destora plecați și nu aveau posibilitatea să se întoarcă la sanctuarul neamului, din pricina furuncilor mari, urgiilor pe uscat, nepuștelilor ca să sărbătorescă împreună cu neamul, se amintă Pastele, numai să așzgă și ei.

Haideți să amintim Pastele anului acestuia pînă vom ajunge cu toții acasă din toate culturile lumii, de pe totă față pămîntului pe unde am fost risipiti de o singură ideologie fanatică, necunosătoare de Dumnezeul Hristos, cel ce a învățat din mortii.

Pastele tuturor românilor acasă. Haideți acasă să mîncăm Pastele împreună, să nu fie masa cu fata curată neînținsă pe care să odihnească oul rosu, simbol al singelui lui Hristos, versat pentru izbăuirea lumii de sub puterea păcatului și morții.

Ne-am omagiat cu sărbători minciinoase, oameni minciinoși au strămutat din locul lor toate sărbătorile noastre bimilenare, toți martori invierii lui Hristos au fost răstigniți, ridiculați, impuniți altărui din viața socială a României, devenit culul atelor și al apostolaților.

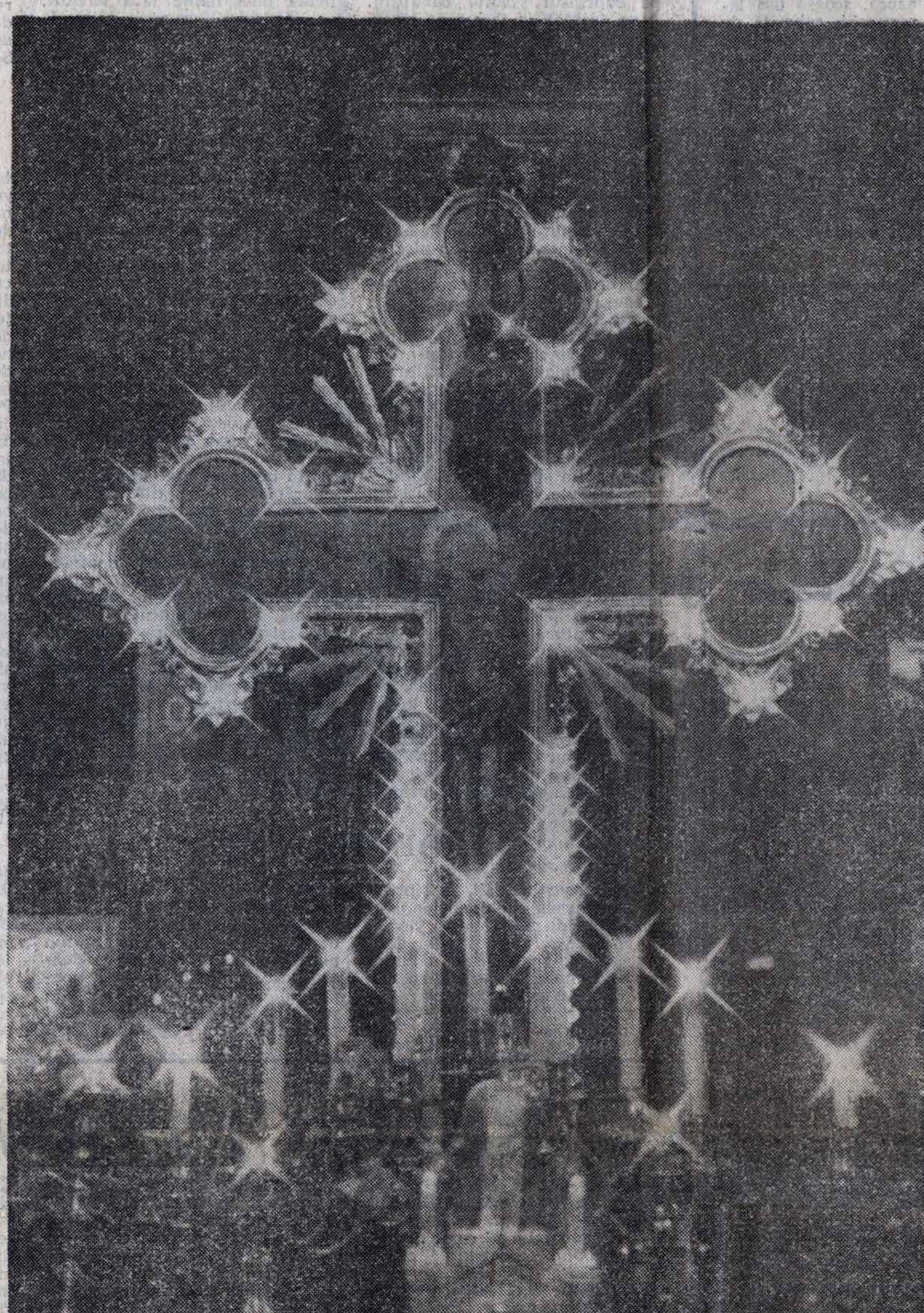
Doamne, ai milă de ei, întoarce-le inima să-și recunoască păcatul săvîrșit împotriva Ta și a inimii lor.

Stii ce fac ei Doamne? Se justifică în păcatul lor și continuă să-ți conteste dumnezeirea. Ișii perle în timpul Liturghiei mașinile și pridvoarele, își spală copitele calor de păcură, dar nu se gîndește, unul să se întoarcă la viață și să trăiască din cuvîntul Tău. Duminicile lor sunt tot atît de sterpe ca pe vremea tiranului, vor să-și tempeze înaintea sacru cu ocaesiunea a păsturii într-un străj mai omagitor și seducător.

Nu vor să se întoarcă mai nici unul. Pastele bat la ușă. Pastele Domnului. A inviat Hristos cu adevărat și tara nu vrea să-și întoarcă, mulți, foarte mulți fac pact în continuare cu boala emerenții și vîndutii, cu toți prizonierii și lepoadați de Dumnezeu și nadăduie, în continuare, din mina lor să-și primească traful și blidul de linte, mestecătura searbădoadătoare de moarte și anume, cea fără speranță pentru vecii vecilor.

A inviat Hristos cu adevărat și continuă să ne punem speranță în oamenii care l-au negat și înegat în continuare Dumnezeirea?

Lenin îi scria lui Gorki clar: nu o schimbare a Bisericii, ci negarea ei de desăvîrșire, excluderea lui Hristos din Rusia este înținta comunismului. Și Lenin a făcut-o! Țărani, care în limba rusă se numesc creștini, și Biserica, au fost înținta spînului asistat, cea mai fierbinte. Cind l-am văzut spînzurat de o funie de otel în inima Capitalei și am ascultat litania de o capete întrăgă a unui trimis al lui Dumnezeu să-l spove-

Crucifix, Biserica „Domnita Bălașa”

dește public am înțeles că lumea se schimbă

Hristos a inviat în numele Invierii lui Hristos.

Cind Claudiu înfrunta ideologia fascistă o

făcea în numele Invierii lui Hristos.

Cind tara astă sărmăna și părăsită de toți mai

avea curajul să înfrunte ateismul și făcea, o face

încă în numele Invierii lui Hristos.

Hristos a inviat! Adevărat a inviat!

IOAN ALEXANDRU

Un vechi document de mare actualitate

Textul pe care îl publicăm mai jos reprezintă un document difuzat la poșturi de radio strâinătate programă în limba română, (BBC, Vocea Americii, Europa liberă) în vară anului 1986. Documentul reprezintă punctul de vedere al P.N.T. privire la minoritatea maghiară din România, fost redactat și expediat în străinătate de către Ion Puiu, membru al Comitetului Central Executiv al P.N.T. și purtătorul de cuvînt al P.N.T. acea perioadă de clandestinitate.

Privind minoritatea maghiară din România de azi

Cind, la Alba-Iulia, la 1 decembrie 1918, compatriotii noștri maghiari atunci ca și astăzi minorită, și au exprimat teorema cu privire la drepturile libere și egalelor lor, compatriotii maghiari, atunci ca și astăzi maghiari, le-au răspuns prin maghiari și autoritatea lui Iuliu Maniu, astfel:

Noi privim în inființarea statului național un triste și libertățile românești; și vom căuta în dinăuntru, să se devenim astăzi români. Vom asigura libertatea pentru și dezvoltarea pentru toate operele concomitente.

Noi vom să intră într-o nouă perioadă al României marcată de tuturor neamurilor și tuturor cetățenilor.

Nor nu vom să rapionă indiferența etnică, nici fizica națională a acestor neamuri, cum că fiecare nație să se adauge în limba ei, să se pozeze în Dumnezeu în credință și cără dreptate, în Hristos.

Nor nu vom să rapionă limba maghiară, ci vom călăra omalea în limba maghiară, evrei, ucraineni, sîrbi, bulgari, turci, tătarî... au devenit la legătură cu legătură cu viața de Stat.

In aceeași zi de 1 decembrie 1918, aceșia compatriotii maghiari, îngrăitorii atunci ca și astăzi de drepturile și libertățile lor, au putut să afle la Alba-Iulia că „Unirea cu Tara” era hotărâtă acolo, de către compatriotii români, în lumina și virtutea principiilor Wilsoniene, privind Drepturile și Libertățile popoarelor; și au pu-

Difuzarea lui a avut severe urmări pentru autorități organele de securitate, ele constituind, de fapt, un preambul la arestul la domiciliu al dlui ing. Ion Puiu.

În ciuda numeroaselor perchezitione efectuate de securitate la locuința sa, o copie a acestui document a putut fi salvată. Intrucât documentul prezintă și astăzi un interes deosebit, considerăm oportună publicarea lui.

DREPTATEA LITERARĂ

(Pagina a 2-a)

PRINCIPIILE DE BAZĂ ALE PROGRAMULUI PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC-creștin și democrat

(Pagina a 5-a)

Invieră la Biserica „Domnita Bălașa”

Redactor șef
ILIE PĂUNESCU

ANUL XXII

(Seria a IV-a nr. 59)

SIMBĂTĂ

14 aprilie 1990

Din „Canonul Sfintelor Paști“

Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Pastile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pămînt la cer, Hristos-Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cintăm de biruință.

Hristos a inviat din morți.

Să ne curățim simțurile și să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiată lumină a Învierii. Si, cintindu-i cintare de biruință, luminat să-l auzim zicind: Bucurăți-vă!

Hristos a inviat din morți.

Cerurile după cuviință să se veselească și pămîntul să se bucure. Si să prănuiască toată lumea cea văzută și nevăzută; că s-a scutat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Pastile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pămînt la cer, Hristos-Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cintăm de biruință.

Hristos a inviat din morți, cu moartea pre moarte călcind, și celor din morminturi viață dărindu-le.

Căci a Ta este stăpînirea și a Ta este împărtăția și puterea și slava: a Tatălui și a Fiului și a Sfintului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

„Voi toti, ce-ati plîns în întuneric
Si nimeni nu v-a mîngîiat,
Din lunga voastră-n genunchiere
Sculați... HRISTOS A ÎNVIAT!”

(Pagina a 3-a)

APEL CĂTRE FEMEILE DIN ROMÂNIA

Mi-e dor de zimbruțul cald și spus de griji la mamă, ce-si alină copilul la piept, al bunilor eliberate de grija coziilor interminabile, eliberate de scaunele plânte, jerpelite și scoruite de soare și intermitere, eliberate de truda lor neobosită aicea cea nepoti și copiii lor să poată avea pe masă, pe lingă pîinea cea de toate zilele (neagră și cleioasă), o bucajă de brinza, sau o farină de unt.

Ci-e de tipică ne pare o lume fără cozi, bacăs, mită, neputină sau pleacătoare, o societate care să poată eradică toate acestea care ne-au contaminat sub regimul comunist. Si totuși... Eu cred că, dacă toate mamele, bunicile, tot ce inseamnă feminin, tot ce pămîntul României ar fi înăuntru unit de aceeași sentimente, ar putea muta munții din loc.

N-are săturt de vorbe goale,

de așa cozi, bacăs, mită, neputină sau pleacătoare, o societate care să poată eradică toate acestea care ne-au contaminat sub regimul comunist. Si totuși... Eu cred că, dacă toate mamele, bunicile, tot ce inseamnă feminin, tot ce pămîntul României ar fi înăuntru unit de aceeași sentimente, ar putea muta munții din loc.

N-are săturt de vorbe goale,

de așa cozi, bacăs, mită, neputină sau pleacătoare, o societate care să poată eradică toate acestea care ne-au contaminat sub regimul comunist. Si totuși... Eu cred că, dacă toate mamele, bunicile, tot ce inseamnă feminin, tot ce pămîntul României ar fi înăuntru unit de aceeași sentimente, ar putea muta munții din loc.

N-are săturt de vorbe goale,

de așa cozi, bacăs, mită, neputină sau pleacătoare, o societate care să poată eradică toate acestea care ne-au contaminat sub regimul comunist. Si totuși... Eu cred că, dacă toate mamele, bunicile, tot ce inseamnă feminin, tot ce pămîntul României ar fi înăuntru unit de aceeași sentimente, ar putea muta munții din loc.

N-are săturt de vorbe goale,

de așa cozi, bacăs, mită, neputină sau pleacătoare, o societate care să poată eradică toate acestea care ne-au contaminat sub regimul comunist. Si totuși... Eu cred că, dacă toate mamele, bunicile, tot ce inseamnă feminin, tot ce pămîntul României ar fi înăuntru unit de aceeași sentimente, ar putea muta munții din loc.

N-are săturt de vorbe goale,

de așa cozi, bacăs, mită, neputină sau pleacătoare, o societate care să poată eradică toate acestea care ne-au contaminat sub regimul comunist. Si totuși... Eu cred că, dacă toate mamele, bunicile, tot ce inseamnă feminin, tot ce pămîntul României ar fi înăuntru unit de aceeași sentimente, ar putea muta munții din loc.

N-are săturt de vorbe goale,

de așa cozi, bacăs, mită, neputină sau pleacătoare, o societate care să poată eradică toate acestea care ne-au contaminat sub regimul comunist. Si totuși... Eu cred că, dacă toate mamele, bunicile, tot ce inseamnă feminin, tot ce pămîntul României ar fi înăuntru unit de aceeași sentimente, ar putea muta munții din loc.

N-are săturt de vorbe goale,

de așa cozi, bacăs, mită, neputină sau pleacătoare, o societate care să poată eradică toate acestea care ne-au contaminat sub regimul comunist. Si totuși... Eu cred că, dacă toate mamele, bunicile, tot ce inseamnă feminin, tot ce pămîntul României ar fi înăuntru unit de aceeași sentimente, ar putea muta munții din loc.

N-are săturt de vorbe goale,

de așa cozi, bacăs, mită, neputină sau pleacătoare, o societate care să poată eradică toate acestea care ne-au contaminat sub regimul comunist. Si totuși... Eu cred că, dacă toate mamele, bunicile, tot ce inseamnă feminin, tot ce pămîntul României ar fi înăuntru unit de aceeași sentimente, ar putea muta munții din loc.

N-are săturt de vorbe goale,

de așa cozi, bacăs, mită, neputină sau pleacătoare, o societate care să poată eradică toate acestea care ne-au contaminat sub regimul comunist. Si totuși... Eu cred că, dacă toate mamele, bunicile, tot ce inseamnă feminin, tot ce pămîntul României ar fi înăuntru unit de aceeași sentimente, ar putea muta munții din loc.

N-are săturt de vorbe goale,

de aș